

Unde sunt morții?

Răspunsul Bibliei

De

J. F. RUTHERFORD

Editura:

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

Brooklyn, N. Y.

London, Berne, Brno, Magdeburg etc.

UNDE SUNT MORTII?

**Răspunsul din Biblie,
care dă liniște și reînsoflețire**

de J. F. RUTHERFORD

"Where are the Dead?"—Rumanian translation

PRINTED IN SWITZERLAND

Copyrighted 1927

**WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
Brooklyn, N. Y., U. S. A.**

câteva luni făcea exercițiul militar, timpul era chiar pela sfârșitul războiului și era împărțit ca să treacă Oceanul cu întâiul regiment. Inmormântarea au aranjat-o foștii lui camarazi, fără concursul au unui preot, ceiace a stârnit o vie discuție în oraș, mai ales printre bătrânii gâlcevitori.

Armistițiul între națiuni a fost încheiat cu două luni înaintea accedentului lui Adam. America numi pela sfârșit a intrat în război, dar cu toate acestea, până la sfârșitul lui sute de mii de tineri și-au pierdut viața în război. Multe mii au căzut pe urmă victime diferitelor epidemii și silnicii. Pierderea tuturor națiunilor depe urma războiului se cifrează la mai multe milioane vieți omenști, dar mai socotim încă foametea cumplită ce a urmat. Numai într'o țară în urma lipsurilor suferite au murit 29 milioane de oameni.

O epidemie grozavă a măturat peste omenire chiar pela sfârșitul războiului, oamenii mureau ca muștele toamna. Această epidemie a secerat nu numai peste țările războitoare, ci a trecut peste întreg pământul acoperindu-l cu un vâl negru de jale.

În urma acestor grozave nenorociri ce apăsau popoarele, unii au început să se cugete. Așa s'a întâmplat și acuma în oraș; moartea unui om de treabă le-a reamintit pe toți cei morți în anii din urmă. Au început să se întrebe: „UNDE SUNT MORȚII?”

Cu ocazia izbucnirii războiului în America, preoții au stăruit pe lângă război, au îndemnat

pe tineri ca să între în armată, asigurându-i că toți cei morți pe câmpul de luptă vor merge în cer. Unii s'or fi cugetat, că dacă acești preoți au dreptate, atunci pentru dânșii lucrul cel mai înțelept ar fi, ca să moară pe câmpul de luptă. Însă chiar cei ce au propovăduit aceste idei au dat dovada îndoielii prin faptul, că s'au nizuit a se reținea dela câmpul de luptă.

Victimele foametei și a epidemiilor adeseori au format subiectul de vorbire unor preoți, cu toatăcă părerile lor erau diferite. Ziarul amintit mai sus și-a ținut de datorință ca să publice extrase din aceste predici, ba chiar să reproducă unele în întregime. Locuitorii orașului, dar mai cu seamă aceia, cari au pierdut pe cineva din sânul lor, citeau toți aceste articole.

După afirmarea preoților catolici ai orașului, cel ce a fost bun catolic și credincios bisericii, în clipa morții ajunge în cer. În caz că a fost bun catolic, dar nu și-a îndeplinit legământul său cum se cerea, atunci trebuie să ajungă mai întâiu în focul curățitor (purgator), ca să stea acolo un timp anumit, și de unde numai rugăciunile preoților poate să'l scoată. Acel om însă nici catolic n'a fost, și nu a făcut parte nici altă confesiune, să consideră un nelegiuit și astfel în clipa morții merge în locul chinului veșnic, adeca într'un astfel de loc de unde nu mai este speranță de scăpare și acel loc după părerea preoților să chieamă iad.

Părerea preoților protestanți deși puțin deosebită, în principiu a constat în aceia, că cine era un membru credincios al unei biserici, în clipa

morții ajunge negreșit în cer, unde se bucură de fericire fără de sfârșit. Inșă dacă muribundul nu a făcut parte din nici o instituție confesională, și după părerea lor, a fost considerat ca nelegiuit care va ajunge în locul chinului veșnic, unde va fi chinuit în veșnicie, fără să aibă speranță de eliberare din acel loc.

În timp ce se publicau aceste articole în ziarul local, a spărut și un anunț, vestind, că într'o duminică dl. Timotei Goodman va ținea o conferință în sala cea mare a orașului asupra subiectului „UNDE SUNT MORȚII?” Preoții catolici și protestanți au avut grija ca să pună în vedere credincioșilor, să nu ia parte la aceasta conferință, fiind foarte periculoasă pentru dânsii. Conferință într'adevăr nu a fost ascultată de prea mulți, dar e sigur, că cei ce au luat parte la ea au început multe discuții asupra celor auzite. Totuși a avut rezultatul, că mai mulți locuitori ai orașului au scos la iveală biblia acoperită de praf, și au început să o examineze, oare ce spune despre morți.

Era o seară de iarnă. În aceasta ziuă a fost îngropat Adam Joy. Membrii familiei Joy au stat îngândurați în jurul căminului cald, cugetându-se tăcuți la nenorocirea care s'a abătut asupra familiei. Adam Joy era un tânăr distins. Abia acum și-a sfârșit studiile universitare și a voit să-și înceapă cariera vieții. După sfârșitul războiului n'a mai voit să rămână pe maideparte în armată, ci a ținut să exercite advocatura.

Confesiunile nu l'au interesat nici pe Adam și nici pe părinții săi. Părinții nici odată nu l'au

constrâns să umble la biserici, sau în școli de duminică, și ca băiat nici n'a frecventat atare locuri. În cursul studiilor sale universitare a pierdut orice considerație față de biblie. Era un tânăr voios, care iubea petrecerile, era un om despre care vecinii evlavioși spuneau, că e prea lumesc. Inșă cunoscuții săi puteau mărturisi ce tânăr drept și de treabă era.

După părerea preoților expusă în organul local, membrii unei biserici au și obligațiuni față de biserică. Sunetul clopotelor chiamă pe credincioși în fiecare dimineață de sărbătoare la biserică să asculte predicile, și dacă ei neglijează s'o facă, intro bună zi pot să moară ca nefiind mântuiți de păcatele lor, în care caz vor ajunge în chinul veșnic. Aceste explicații au fost citite și de părinții lui Adam Joy.

În seara amintită tăcerea a fost întreruptă de un suspin din adâncul inimei mamei. Spre a-și mângăia soția bărbatul vorbi astfel: „Rebeca eu nu cred, ca fiul nostru să se afle într'un loc de chin, unde arde foc de pucioasă. Doar noi n'am fi în stare nici măcar căinele vecinului să'l chinuim. Eu am auzit spunând, că Dumnezeu este iubire și dacă e așa, atunci e cu neputință ca Dumnezeu să chinue veșnic pe scumpul nostru băiat.”

„Dar“ spuse doamna Joy „ore nu toți preoții sunt de acord a spune că toți cei ce sunt înafară de orice confesiune vor ajunge după moarte în acel loc groaznic? Mi-ar plăcea să pot crede, că băiatul nostru este în alt loc. Dar unde poate fi?”

Simt că inima-mi se sfâșie, dacă mai ține mult aceasta nesiguranță chinuitoare, și atunci voi împărtăși și eu soarta lui ori unde ar fi."

„Tatică, tatică! Pot să spun ceva?" întrerupse Samuil cel mai mic băiat. Si după aprobarea tatălui său continuă: „Vă aduceți aminte, că în sala orașului nu demult a ținut un om o conferință cu subiectul: unde sunt morții. Dela Heinrich Smith am auzit, că dânsul a fost atunci la biserică cu mamăsa, unde preotul a predicat credincioșilor să nu meargă la conferință. Inșă eu cu toate aceste m'am dus cu Heinrich împreună ca să vedem cine poate fi acel om. Amândoi am stat la ușă de unde puteam vedea bine pe omul depe catedră. Inșă depe fața lui se vedea, că nu poate fi om rău. Am mai văzut și un alt om vânzând cărții în ușa sălii spunând despre ele, că cu ajutorul lor oamenii vor putea și înțelege unde sunt cei morții. Azi am văzut din nou pe acel om într'o grădină din capătul străzii. Să merg ca să'l chem? Poate că dânsul ne-ar putea spune unde e Adam."

Ca să fie lămuriți au aprobat toți ca să caute Samuil pe cel necunoscut și să'l cheme la dânsii. In ziua următoare Samuil a și aflat pe om, despre care a aflat, că îl chiamă Rămășiță Joan, că mai înainte era maestru dulgher, dar acum e misionar și se ocupă cu mângăerea celor cari jelesc. A primit deci invitarea și în ziua următoare a și venit la familia Joy. Incurând s'a împrietenit cu familia îndurerată, urmând apoi întrebarea pusă de familie: „UNDE SUNT MORȚII?"

Cercetând Scripturile

Intristarea adeseori îl îndeamnă pe om ca să examineze mai adânc adevărul și ca să cumpănească mai bine ceiace a auzit. Cu inimele întristate și suflete însetate a ascultat familia Joy în aceia seară pe domnul Rămășiță. Care adresându-se d-lui Joy își expuse observațiunile prin următoarele:

„Dragă d-le Joy, mai întâi de toate permite-mi să declar, că la aceasta întrebare nu pot răspunde din înțelepciunea mea. Eu nu sunt nici preot, nici profet și nici văzător. Eu sunt un simplu om. Iubesc pe Dumnezeu, pe Domnul îl și servesc după putință și știu hotărît, că la întrebarea dv. numai în Biblie — care este cuvântul lui Dumnezeu — puteți afla un răspuns mulțumitor. Dacă îmi permiteți ca să arăt adevărurile biblice cred că aceste dovezi vă vor liniști pe toți, și mie mi-a cauza bucurie faptul, că v'am putut da mână de ajutor. Dacă dv. veți cugeta asupra acestor dovezi scripturale cred că veți afla mângâiere în răspunsurile primite.

Pot să vă spun din'naine, că Biblia este arătată de unii într'un aspect greșit, între aceștia sunt și factorii ecclesiastici, cari cu toate acestea pretind că ei cred în ia și o explică. Inșă pe Dumnezeu, și cuvântul său ei le-au arătat într'un aspect greșit. Cred, că dv. mă veți înțelege, doar eu nu urăsc preoții. Nici ei nu sunt de vină și ei au căzut numai victimă dușmanului nostru comun, dupăcum vom vedea din explicările ce urmează.”

Dupăce Joy împreună cu familia au declarat, că se vor bucura dacă vor primi un răspuns din Biblie la întrebarea lor, dl. Rămășiță a început să scoată la iveală dovezile:

Unde sunt morții?

Preoții poate ar spune, că Dumnezeu v'a luat băiatul, însă în cursul explicărei veți vedea, că nu Dumnezeu l'a luat. Nu e de mirat că mulți exclamă dacă pierd pe cineva dintre iubiții lor: „Un Dumnezeu iubitor și drept cum de a permis să moară scumpul meu?” Eu sper că-vă voi putea lămuri asupra faptului că moartea nu a fost cauzată de Dumnezeu. După părerea preoților morții toți merg în cer, ori purgator, ori chinul veșnic, zis i a d.

Spre înlesnirea înțelegerii cuvintelor mele, aceste locuri le vom examina pe de aproape după ordinea lor în care urmează. Din Biblie voi dovedi, că fiul dv. nu se află nici în cer, nici în purgator, dar nici în iad. Tot din Biblie voi arăta și aceia unde este el acuma, pentruce a murit și că puteți oare nutri speranța să-l revedeți și să fiți împreună cu dânsul în veșnică fericire. Deci dacă expunerile de mai jos le urmăriți cu atenție, din dovezile citate veți înțelege desigur părțile principale a subiectului despre care vorbim.

Cerul

Cerul înseamnă împărăția nevăzută din înălțime. Jehova Dumnezeu locuiește în cer. Dumne-

zeu este ființă spirituală și este nevăzut de oameni. Pe cine om încă nu l'a văzut și nici nu'l poate vedea. Numai ființe spirituale îl pot vedea. Dumnezeu a zis: „Nu poate să mă vadă pe mine om și să trăiască.” (2 Moise 33 : 20; 1 Timotei 6 : 16) Fiul dv. deci numai așa poate să fie în cer dacă n'ar mai fi om, ci ființă spirituală. Dar ca să vedem, că oare fiul dv. a devenit ființă spirituală nu ne putem mulțumi cu păreri omenești, ci avem lipsă de dovezi mai convingătoare.

Știm, că preoții două locuri indică, numai două, unde după părerea lor cineva ar putea primi domiciliu veșnic, și anuma: cerul și iadul. După părerea lor cei buni merg în cer, însă mulți ajung în purgator ca să se curețe, dar în sfârșit toți ajung ori în cer ori în chinul veșnic.

În capitolul 11 din Epistola către Evrei sunt amintiți mulți oameni buni începând dela Abel până la cel din urmă profet. Aceștia toți au primit aprobarea lui Dumnezeu, deci să pot considera ca oameni buni. Dacă preoții au dreptate în ceiace spun, că oamenii buni toți ajung în cer, atunci și Scriptura ar trebui să amintească, că aceștia au mers în cer. Scriptura chiar dinpotrivă arată, că dintre aceștia nici unul nu a ajuns în cer și nici nu va ajunge acolo nici-odată. Dintre ei mulți au fost deja morți, cu patru mii de ani înaintea venirii Domnului pe pământ și chiar Isus a spus că: „Nimeni n'a mers în ceruri.” (Ioan 3 : 13) În privința aceasta Isus este cel mai bun martor, fiindcă a venit de sus și știe bine toate aceste. Desigur

n'are lipsă cineva de 4000 ani, în care timp să ajungă la cer depe pământ.

Spre clarificarea definitivă a acestui punct să examinăm în deosebit cazul lui David. David a fost iubit de Dumnezeu, el a ținut mult la Dumnezeu, și citim despre el, că a fost un om după inima lui Dumnezeu. (Fapte 13 : 22; 1 Samuil 13 : 14) Si citim despre el, că „David nu a mers în cer.” (Fapte 2 : 34) Ioan Botezătorul încă a fost om bun, despre el s'a spus că este plăcut înaintea lui Dumnezeu și a fost folosit de Dumnezeu în scopul să vestească venirea pe pământ a mântuitorului lumii, cu toate aceste Scriptura spune, că Ioan Botezătorul niciodată nu va merge în cer. — Matei 11 : 11.

Astfel deci dacă biblia dovedește, că preoții învață greșit teoria că cei buni merg în cer, aceasta e destul unui om cu rațiune sănătoasă să pună la îndoială și alte învățături de ale lor. Cel puțin atâta putem cere dela dânsii, ca să dovedească cu fermitate toate spusele lor despre morți.

Purgatorul

Teoria purgatorului o învață instituția catolică și unii preoți protestanți. După aceasta teorie omul care a murit păcătos, dar care nu e pierdut cu desăvârșire, ajunge la locul numit purgator ca un timp anumit să fie tratat cu diferite pedepse, și să rămână acolo atât timp, pânăcând vor fi rostite destule rugăciuni pentru scăparea lui și pe urmă să ajungă în cer. E obicei ca după aceste

rugăciuni să se plătească o anumită sumă din partea rudelor.

Oamenii au incredere și cred, că preoții le spun adevărul despre aceasta, și fiindcă nu știu ceva mai bun, cred învățătura lor, că numai așa pot să scape pe cel mort din purgator dacă aparținătorii lui vor plăti destule rugăciuni pentru dânsul. Privind punctul de vedere al catolicilor despre purgator putem lua ca bază explicarea cardinalului Gibbon:

„După învățăturile bisericii catolice, afară de locul chinului veșnic sortit pentru cei răi, și locul odihnei veșnice sortit pentru cei buni, mai este în lumea cealaltă și un alt loc de tranziție cu pedeapsă pentru aceia care mor în păcate de iertat, mai bine zis care nu fac destul dreptății lui Dumnezeu pentru păcatele deja iertate. Învață pe mai departe că aceste suflete așunse în purgator, în acest loc de tranziție nu pot să se scape, ci numai rugăciunile credincioșilor depe pământ poate să le ajute. Desigur existența purgatorului necesită și dogmele ei corespunzătoare — folosul rugăciunilor exprimate pentru morți — întrucât acești morți prin pribegia lor în acest loc de tranziție au ajuns încă la stațiunea finală. Fiind încă tot în situațiunea ființelor excluse din cer, ei pot nădăjdui încă iertare dela Dumnezeu.” — Credința Părinților Pag. 205

Pentru dovedirea teoriei purgatorului însă nici acest scriitor învățat nu arată nici o dovadă scripturală. Si el ne face cunoscut numai părerile astorfel de oameni care au făcut asemenea parte din sistemul catolic, pretinzând, ca și noi să ne unim cu părerile lor ce o au despre purgator. Noi însă nu ne putem uni, fiindcă dintre acești oameni nu a fost nimenia prin acele locuri ca revenind să ne

spună ce a văzut. Dante a fost un scriitor italian, care a servit interesele bisericii catolice. El a scris o carte în versuri despre purgător în care arată diferți oameni osândiți la diferite pedepse, dintre care unii sunt mușcați de șerpi, alții sunt atârnați cu capul în jos în ulei fierbinte, alții în niște peștere în care arde foc de pucioasă, iar alții în alte chinuri și mai variate.

Doré un pictor renumit a pictat aceste fantazii ale lui Dante, picturile fiind folosite în scopul de a înspăimânta poporul în ce privește soarta celui mort. Pe cei ce cred acestei propagande desigur nu va fi greu a-i convinge să plătească bani pentru sufletul mortului. Ieronim, Ambroziu și Crisostem precum și alți oameni dovedesc aceste teorii, dar Biblia nu. Instituțiile bisericești așadar s'au folosit de purgător ca de un bun mijloc pentru câștigarea banilor și s'au îmbogățit ușor din banii oamenilor săraci. Inșă rugăciunile rostite pentru morți nicio-dată n'au ajuns mai sus de capul celor cari le rosteau.

Putem oare admite de lucru înțelept teoria că Dumnezeu a pregătit un așa loc pe care ni-l înfățișează Dante, și care loc l-ar concesiona oamenilor să realizeze câștiguri bănești? Ar fi lucru înțelept a crede ca Dumnezeu să asculte rugăciunile oamenilor plătiți bine pentru scăparea sufletelor? Modul cum privește Domnul comerțul cu cuvântul său sau cu oricare parte a serviciului său, putem vedea din cuvintele sale: „Este scris: Casa mea să numește casă de rugăciuni, dar voi

ați făcut din ea peșteră de hoți." — Matei 21 : 13.

Teoria purgatorului nu numai că nu este sprijinită de Scripturi, dar dacă cercetăm Biblia ca să cunoaștem starea adevărată a morților, vom vedea, că teoria purgatorului este cursă și înșelăciune, inventată de dușmanul oamenilor și propagată dealungul secolilor în paguba oamenilor. Ați putut observa din citatul de mai sus a explicării cardinalului Gibbon, că bietul suflet ajuns în purgator nu să poate ajutama, și cu toate aceste unii totuși au îndrăzneala să înșele poporul prin aceia că ei pot să ajute dacă sunt bine plătiți pentru acest serviciu.

Chinul veşnic

Intrucât Scriptura dovedește cu fermitate că predicatorii greșesc în susținerea lor, că după moarte cei buni merg în cer și întrucât Scriptura nu susține nici învățătura despre purgator, totașa numai cu mare îndoială trebuie să primim și învățătura chinului veșnic ce a fost păstrat și susținut cu atâta viclenie din partea misionarilor secoli de-a rândul. Cu un cuvânt după învățăturile predicatorilor cei răi vor ajunge într'un loc unde încontinuu arde pucioasa și unde vor fi chinuiți în veci fără de nici o speranță de scăpare.

Ca oameni cu rațiune să ne cugetăm. Doar Dumnezeu spune oamenilor: „Veniți să ne judecăm.” (Isaia 1 : 18) Om cuminte poate să creadă ca într'un foc care arde veșnic să mai rămână ceva în viață? Fără corp sau organism nu există

nici o ființă, când omul moare e mort și corpul său și să pune în mormânt. Putem admite oare ca Dumnezeu să le dea un corp din asbest ca să poată arde în veci?

Dumnezeu este iubire. Să poate oare ca iubirea lui să se manifeste prin chinuirea veșnică a făpturilor sale?

Dumnezeu este bun și orice face trebuie să fie în armonie cu personalitatea Lui. Oare ce folos ar avea cineva din chinul veșnic? Doar dv. nu ați fi capabili să chinuiți nici măcar câinele dv. cel mult o ziună, ar fi deci posibil ca Dumnezeul cel bun și iubitor să vă chinue băiatul veșnic?

In stare înconștientă

Fiul dv. nu e nici în atarea fericită și frumoasă a cerului, dar nu e nici în suferințele purgatorului sau a chinului veșnic, din simplul motiv să și-a pierdut conștiința. Dacă s'ar afla în unul dintre locurile acestea — dacă ar exista dupăcum le descriu preoții — el ar trebui să fie conștient. Inșă dacă Scriptura dovedește că și-a pierdut conștiința, oare nu e aceasta destulă dovadă, că dintre teoriile cerului, purgatorului și a iadului nici una nu corespunde adevărului? Să vedem ce spune Scriptura despre morți? Sunt ei oare în stare conștientă sau înconștientă?

„Cei vii măcar știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic. Ce-ți stă în putință să faci în viață, căci în locuința morților în care mergi nu mai este

nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune." — Eccles. 9 : 5, 10.

„Căci nu mai este amintire despre Tine în moarte și cine Te va lăuda în locuința morților?" — Psalm 6 : 5.

„Sunt duși ca o turmă în locuința morților, moartea îl paște pe dânșii." — Psalm 49 : 14.

„Nu morții laudă pe Domnul și nici cei ce să coboară în locul tăcerii." — Psalm 115 : 17.

Aceste texte din Scriptură dovedesc îndeajuns, că omul în starea de moarte nu știe nimic, n'are conștiință, nu poate să chibzuiască, nici a făptui, nici a-și aduce aminte, starea lui e liniște și tăcere. Aceasta deci nu se unește cu teoria, că morții ar fi în har ceresc, sau spânzurați cu capul în jos în ulei fierbinte sau chinuiți în focul veșnic de niște draci îmbrăcați în asbest.

Cadavrul băiatului dv. a fost așezat în sicriu și astfel pus în mormânt. Indecursul acestei proceduri el a fost inconștient. Acum deci dacă dânsul este în cer sau în iad, ori în purgator, oare ce parte din dânsul se află în una din locurile aceste? Preoții spun, că corpul e mort, dar „sufletu nemuritor" s'a mutat din corpul fiului dv. și probabil va fi în cer, eventual în purgator, sau în iad în chinul veșnic. Si cu această afirmație din urmă, ei să contrazic cu cuvântul lui Dumnezeu.

Sufletul

Suflet n'are nimeni. Fiecare om este însuși un suflet. Înțelesul cuvântului suflet este: ființa viețuitoare, adică însuși omul. Dumnezeu nu 1-a

făcut pe om separat, ca astfel să'l inzestreze cu un suflet aparte, cum le place preoților să afirme. În ce mod a creat Dumnezeu pe om putem citi din textul următor: „Si formă Dumnezeu pe om din pulberea pământului și a suflat în nările sale suflarea vieții (respirația) și astfel a devenit omul ființă vie.” — 1 Moise 2 : 7.

Chiar și toate animalele se numesc suflete. Vaca este un suflet, boul totașa. Aceasta o arată la 4 Moise 31 : 28, în care loc Dumnezeu spune, că vitele, măgarii și oile toate sunt suflete. Predicatorii au făcut pe oameni să creadă, că poartă câte un suflet în dânșii, care suflet zboară afară în momentul morții ca să se adăpostească într'alt loc, însă Biblia nu permite și nu dovedește astfel de silnicie.

Nemurirea

Spre întărirea teoriei purgatorului și a chinului veșnic propagatorii acestor idei s'au văzut nevoiți a considera ca nemuritor sufletul omului. Nemurirea arată ceva ce nu poate muri. Să vede deci dacă ființa se poate distruge, atunci nu ar putea staționa veșnic în cer, purgator sau iad. Invățătura, că omul are suflet nemuritor provine dela marele autor Satan. Astfel deci Scriptura dovedește, că omul este muritor și e un suflet supus morții, atunci teoriile despre purgator și chinul veșnic trebuie să fie false.

După creerea și așezarea omului în grădina Edenului Dumnezeu a cuvântat astfel: „În care

ziuă vei păcătui desigur vei muri." (1 Moise 2 : 17) Aceasta o spune legea lui Dumnezeu. Oare așa ar fi înțeles cuvintele aceste, că numai corpul va muri? Primim următorul răspuns: „Sufletul care a păcătuit acela trebuie să moară." (Ezekiel 18:4, 20) „Este vre un om care să poată trăi și să nu vadă moartea, care să poată să-și scape sufletul din locuința morților?" — Psalm 89 : 38.

Minciuna originală a Satanei

Singura dovadă care pare să întărească teoria nemuririi sufletului este minciuna Satanei. El a știut, că Dumnezeu i-a pus în vedere lui Adam, ca nu cumva să mănânce un anumit fruct, că-i va cauza moartea. Satan ca să-i câștige pentru sine s'a apropiat cătră Eva și i-a zis: „Mănâncă liniștit din acest fruct, căci vei deveni atot știutoare ca Dumnezeu și desigur nu vei muri." Eva astfel a fost induplecată să calce legea lui Dumnezeu.

Cine a vorbit adevărul? Oare Dumnezeu când a zis: „vei muri" sau dracul când a spus: „nu vei muri"? Isus spune: „Voi aveți de tată pe deavolul și doriți a îndeplini voința lui. Acela a fost omorâtor de om dela început și n'a rămas în adevăr fiindcă nu este într'ânsul dreptate. Ori decâteori spune o minciună vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunei." — Ioan 8 : 44.

De mult timp este tot învățat poporul: Nu este moarte și când moare omul merge imediat în cer, purgator, sau chinul veșnic. Spun că în viață

numai o singură speranță este și ca să ajungă cineva în cer trebuie să facă parte din o biserică. Numai o speranță este dacă moare și anume să creadă pe preoți să se roage pentru mântuirea sufletului său din purgător. Omul deci trebuie să fie declarat nemuritor ca să se poată supune astfel de chinuri. Pentru acest scop era de lipsă inventarea „omului nemuritor.”

Cine este nemuritor?

Dracul nu e nemuritor, fiindcă Scriptura spune, că Dumnezeu îl va nimici la timpul potrivit. (Evrei 2 : 14; Ezekiel 28 : 18) Cu drept cuvânt putem întreba pe predicatori; dacă iadul este locul chinului veșnic și dacă dintre focarii iadului dracul este șeful focist, oare cine va mai ațâța focul după nimicirea dracului?

Creștinului i se pune în vedere să caute nemurirea. (Romani 2 : 7) Nu să obișnuiește a căuta ceiace are omul în mână. Dară după cum citim, singurul Dumnezeu are nemurirea: „Care singur are nemurirea, care locuiește în lumină de neapropiat pe care dintre oameni nimeni nu l'a văzut nici nu-l poate vedea, căruia i se cuvine onoare și putere în veci.” — 1 Timoteiu 6 : 16.

În timp ce Isus a fost pe pământ, el n'a fost nemuritor, însă la învierea sa Dumnezeu i-a dat nemurirea. (Ioan 5 : 26, Apocalips 1 : 18) Și credincioșilor învingători li s'a promis ca un dar glorios nemurirea, cum citim: „Fiindcă e de lipsă ca acest

corp stricăcios să imbrace netricăciune. Și acest corp muritor să imbrace nemurire. (1 Corinteni 15 : 53) Ar fi prostie să spună Domnul astfel de cuvinte dacă oamenii ar fi deja nemuritori.

Aceste texte dovedesc lămurit, că omul însuși este un suflet, că este supus morții, și că este muritor. Si fiindcă aceasta este adevărul, urmează, că la moarte omul nu poate merge imediat in cer, nici in purgator și nici in alt loc.

Iadul

Acum voi dovedi, că iadul nu este locul chinului veșnic. Înțelesul literal al cuvântului iad este „groapă” (mormânt) In mormânt este și fiul dv. in stare inconștientă. Dânsul nu suferă. La timpul hotărât Dumnezeu il va invia, se va reintoarce și veți avea ocazie ca să trăiți împreună cu dânsul pe acest pământ in pace și fericire veșnică. Dacă dv. veți vedea și veți putea crede explicările Scripturii, atunci veți avea speranță de întâlnirea fiului dv., și având in inimile dv. aceasta speranță nu vă veți intrista ca aceia care n'au nici o speranță. (1 Thessaloniceni 4 : 13-18) Să cercetăm mai departe Scriptura să vedem cât de adevărată este aceasta explicare.

Biblia este tradusă din alte limbi. Testamentul vechiu din evreește, iar testamentul nou din grecește. Cuvântul iad a fost tradus din cuvântul evreesc „Seol”, precum și cuvintele grecești „Hades”, „Gheena” și „Tartaros” asemenea figu-

rează în Biblia românească traduse iad. La începutul iernii țăranul obișnuiește ca să facă o groapă unde să pună pe iarnă napi, morcovi, cartofi și acopere groapa să nu înghețe legumele. Ce face deci? El bagă astfel aceste legume în i a d. Acest procedeu să chiamă „conservarea legumelor” și ne redă clar cugetul înmormântării. Cuvântul Seol în multe cazuri nici nu e tradus corect, uneori e tradus ca groapă (mormânt), alteori ca iad. Mormântul este întunecat. Dacă cuvântul Seol în vre un text al Scripturii ar însemna chin, atunci și în alte locuri al Scripturii tot așa ar trebui să-l înțelegem. Câteva versuri din Biblie vor clarifica aceasta întrebare.

Iacob a fost unul dintre aceia pe care i-a iubit Dumnezeu. Pe fiul său Iosif l'au răpit și vândut în Egipt, iar pe Iacob l'au făcut să creadă că fiul său a fost omorât. Fiii și fetele lui au voit să-l mângâie, dar dânsul le-a zis: „Plângând mă voi pogorâ la fiul meu în Șeol (groapă, mormânt). (1 Moise 37 : 35) După câțiva ani în urmă a izbucnit o foamete în părțile unde locuia Iacob și a trimis pe fiii săi în Egipt ca să aducă bucate. Aici Josif a recunoscut pe frații săi. Ei s'au reintors ca să ceară tatălui lor și pe Benjamin cel mai mic să plece cu dânsii. Când i-au adresat această cerere Iacob le-a răspuns: „Fiul meu nu va merge cu voi, fiindcă fratele lui a murit și numai el a mai rămas, dacă l'ar ajunge vre-o nenorocire în drumul pe care treceți, cu durere imi veți așeza perii mei cărunți în locuința morților [Șeol]. — 1 Moise 42 : 38.

În acest text cuvântul *Şeol* e redat de cele mai multe traduceri corect cu cuvântul mormânt. Să vede deci, că Iacob a aşteptat să ajungă în groapă, în mormânt. Traducătorii Bibliei au văzut că în acest loc nu puteu să traducă iad cuvântul *Şeol*, pentrucă dacă l'ar fi tradus iad, s'ar fi văzut imediat contrazicerea, şi poate că se afla cineva să argumenteze, că părul cărunt a lui Iacob nu mult ar fi putut rezista focului de pucioasă din iad. Deci în traducerile revizuite mai în urmă cuvântul *Şeol* l'au tradus în adevăratul lui înţeles ca mormânt, sau l'au lăsat netradus în speranţa, ca prin aceasta pe cei neştiutori să-i ţină şi pe mai departe în eroare.

Asemenea om bun era şi Iov, pe care l'a iubit Dumnezeu. Dracul s'a mândrit, că el e în stare ca să l'pună pe Iov în aşa o situaţie, ca să blasteme pe Dumnezeu. Dumnezeu i-a permis ca să facă încercare. Cu toate aceste nu i-a reuşit să înduplece pe Iov să se depărteze de Dumnezeu. Iov a fost umplut din creştet până'n tălpi de bube, corpul său era în curs de descompunere, vecinii şi pretenii săi au devenit toţi duşmanii lui, au venit ca să l'batjocorească, pânăcând în sfârşit şi soţia sa l'a părăsit zicându-i: „Blastămă pe Dumnezeu şi mori.” Nici un singur om nu a fost care să l'fi mângâiat pe bietul Iov. El a trecut prin toate chinurile prin care poate trece un om pământean, peste astfel de chinuri, care ne sunt înfăţişate prin iadul preoţilor. Dacă dânsul ar fi crezut, că iadul este locul chinului veşnic nu ar fi rugat pe Dumnezeu în rugăciunea lui:

„Oh de m'ai ascunde in locuința morților, m'ai ascunde pânăcând ți-ar trece mânia și de mi-ai răndui o vreme când îți vei aduce aminte de mine.” (Iov 14 : 13) Și a continuat: „Chiar dacă ași mai spera, mormântul este deja casa mea, patul meu e așternut in intunerec.” (Iov 17 : 12) Iov toate aceste le-a spus inspirat fiind de Dumnezeu. De aceia am citat aceste părți ale Scripturei, ca să dovedesc, că înțelesul adevărat al cuvântului Șeol este cimitirul mormântul, inexistența, pieirea.

Citim din psalmul 16: „Că nu vei lăsa sufletul meu in [Șeol] locuința morților.” Faptele Apostolilor ne îndrumă la aceasta și referindu-se Isus Christos dovedește, că și Isus Christos a ajuns in iadul biblic, adeca in mormânt. Dacă iadul ar fi locul chinului veșnic, Isus și acuma ar fi tot acolo. Inșă după trei zile a ieșit de acolo, fiind înviat din morți. După spusele preoților el s'a coborât in iad ca să'l viziteze și să spună și altora ce căldură este acolo. Dacă ei ar avea dreptate in spusele lor, Isus ar fi trebuit să imbrace un corp care nu se poate distruge in foc, îndecursul acestei vizite scurte. Isus deși a vorbit adeseori despre iad, totuși nu a zis nici odată că ar fi locul chinului veșnic.

Că iadul ce înseamnă, din cazul lui Iona putem vedea mai potrivit. Iona a fost înghitit de o balenă. „Și să rugă Iona cătră Domnul din pântecel peștelui, și a zis: In năcazul meu am chemat pe Domnul și m'a ascultat, din gura [Șeol] mormântului am strigat și m'ai auzit glasul. (Iona 2 : 1, 2) In stomacul balenei desigur era intunerec beznă.

De era iadul în flacări, Iona desigur nu ar fi eșit de acolo.

Cuvântul Șeol în unele traduceri figurează ca Iad. Despre moartea celor răi citim următoarele: „De vii să pogoară în iad.” (4 Moise 16 : 30) Cuvântul Șeol și în acest caz a fost rău tradus fiindu-i înțelesul adevărat groapa sau mormântul provenit din despicierea pământului.

Despre omul muribund citim mai departe: „În întunerec mi-am așternut patul, mormântului (nimicirei) îi spun: Tu ești părintele meu, cătră viermi: voi sunteți mama și sora mea. Unde mai este atunci speranța mea, cine mai poate vedea nădejdea mea? Ea se va pogorâ în groapă. împreună cu mine se va odihni în țărână.” (Iov 17 : 13-16) Cuvântul evreesc Șeol în acest text este tradus „groapă” și arată precis starea morții.

Hades

Cuvântul Hades din Testamentul nou în traduceri românești este tradus iad, însă are același înțeles ca cuvântul evreesc Șeol. Și acesta se referă totdeauna la starea morții, chiar dacă este tradus: cosciug, groapă sau iad. Putem aminti unele citate ca Faptele Apostolilor 2 : 27, Psalmul 16 : 10. În Matei 16 : 18 cuvântul iad rostit de Isus tot din cuvântul Hades este tradus, și sună astfel: „Și porțile iadului nu o vor birui.” Din acesta frază desigur se evidențiază cugetul, că va veni timpul când starea morții va fi desființată.

În armonie cu acesta citim în Apocalipsis 1:18, că Isus are cheile iadului (morții), adică posedă unealta prin care poate să pună capăt stărei morții, dupăcum citim și în Apocalips 20 : 13: „Și moartea și iadul au dat înapoi pe cei morți.” Și cuvântul iad din acest text este tradus tot din grecescul Hades și este analog cu cuvântul Șeol și înțelesul e tot același, mormântul, groapa, care cu ocazia învierii va preda morții. Este evident, că nu înseamnă chin veșnic, intrucât dacă ar trebui să fie acolo în veci, nu ar putea eși de acolo nici odată. Afară de aceasta acest text al Scripturii nici decum nu dă de înțeles, că pe cei vii trebuie să dea afară iadul, ci numai pe cei morți.

Gheena

Cuvântul grecesc Gheena în cele mai multe traduceri tot iad este tradus. Acest cuvânt arată starea morții, nimicirea completă, din care stare nu va mai fi înviere. Gheena este numirea grecească a văii Hinnom. Gheena sau valea Hinnom să afla l'a partea dinspre miazăzi a Ierusalimului. În acest loc focul a fost în permanentă ardere. După legile evreești nu era permis a arunca ceva viu în acest foc. După obicei gunoiul a fost scos din Ierusalim în acest loc și depe o colină s'a aruncat în foc. Cadavrele animalelor uneori s'au agățat de stânci unde au fost rease de viermi. Deci valea Hinnomului a fost locul pustiirii și a nimicirii.

Adresându-se evreilor care trebuia să priceapă înțelesul cuvintelor sale le-a zis Isus: „Si dacă ochiul tău te face să cazi în păcat scoate-l, mai bine ți-e să mergi fără un ochi în împărăția lui Dumnezeu, decât având doi ochi să fii aruncat în focul Gheenei. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.” (Marcu 9 : 47, 48) Focul nepotolit și viermii arată nimicirea (spieirea) și Isus a declarat evreilor că chiar pieirea se va revărsa asupra națiunii lor.

Ceiace a zis Isus a fost spus destul de clar, că el este regele orânduit de Dumnezeu, și că Dumnezeu la un timp anumit va ridica împărăția sa, că numai un loc în aceasta împărăție este cel mai mare privilegiu pe care cineva îl poate abține, însă în aceasta împărăție nu va putea intra nimeni care nu e în armonie cu voința sa. Deci dacă cineva are ceva ce e atât de scump pentru dânsul ca ochiul sau mâna, dar l'ar împiedeca de a ajunge în împărăție, mai bine face dacă jertfește aceasta, decât să se distrugă dânsul.

Totașa folosește Isus cuvântul Gheena în următorul text: „Nu vă temeți de cei ceucid corpul, sufletul nu'l pot ucide, ci mai mult vă temeți de cel ce poate să piardă atât trupul cât și sufletul în Gheena.” (Matei 10 : 28) În acest loc se evidențiază clar, că Gheena înseamnă nimicirea. Omul poate fi omorât de un altul, însă la un anumit timp morții iarăși vor fi înviați, însă dacă Dumnezeu i-ar nimici, și dreptul la viață s'ar anula în acest caz, fără să aibă nici o speranță la înviere.

Iadul tradus din cuvântul Hades arată starea

morții din care va fi înviere. Iar Gheena este starea de moarte din care nu va fi înviere.

În timpul lui Isus, îndeosebi preoții au fost dușmanii lui, deși au insistat asupra faptului că sunt reprezentanții lui Dumnezeu. Au fost fățarnici, au necinstit pe Iehova și au dus în ereare poporul. Isus le-a zis în față că sunt servii deavolului. (Ioan 8 : 44) Venind în biserică de unde a expulsat pe cămătari s'a adresat fariseilor și preoților spunând: „Serpi, pui de viperă cum veți scăpa de pedeapsa Gheenei.” (Matei 23:33) În acest text iarăși obvine cuvântul Gheena, Acești oameni au păcătuît contra luminei (adevărului). Ei au știut că dânsul este Mesia și totuși l'au persecutat și căutau să'l omoare. Fiindcă erau în posesiunea luminei Isus i-a întrebat: „Cum veți scăpa de pedeapsa Gheenei?” — Evrei 6 : 4-6.

Calomniator este acela care spune rele, produce ceartă și caută să nimicească pe alții. Citim: „Si limba este un foc, este o lume de nelegiuiri, ea este aceia dintre membrele noastre care murdărește tot trupul, dă foc curgerii vieții noastre-până-când este distrusă de focul Gheenei.” (Iacob 3 : 6) Cuvântul Gheena folosit și în acest loc și lăsat netradus arată tot nimicirea.

Tartarul

Cuvântul Tartaros este tradus tot iad în cele mai multe traduceri românești. Însă e nelaloc să se traducă iad acest cuvânt, deoarece de fapt arată starea ingerilor căzuți încătușați. Înainte de potop unele ființe spirituale au avut contact ne-natural cu ființe din care contact s'a produs un

neam de corcitură pe pământ. (1 Moise 6 : 1-4; Iuda 6) Potopul a distrus această generație de oameni. Ingerii stricați însă nu au fost distruși. Despre ei citim:

„Dacă nu a cruțat Dumnezeu pe îngerii căzuți, ci i-a aruncat în adânc, i-a pus pe lanțul întunecimei ca să fie păstrați spre judecată.” (2 Petru 2:4) Și pe îngerii care nu și-au păstrat vrednicia, ci și-au părăsit locuințele lor, i-a ținut spre judecata acelei zile în lanțuri veșnice în întunec. (Iuda 6) Inșă Scriptura nu aminteste nicăiri, că ființe umane ar fi ajuns vre-odată într'un loc asemănător tartarului. Acest loc înseamnă un fel de stare de constrângere a îngerilor căzuți din care stare vor fi eliberați la judecată în timpul Domnului.

Pentru examinarea mai prealabilă a iadului, recomandăm să citiți broșura intitulată: „Ce spun Scripturile despre iad”, care broșură explică mai pe larg ce este iadul, cine sunt acolo și este puțință de a ieși de acolo?

Dupăcum știu fiul dv. nu a făcut parte din creștinătate. Textele citate din Scriptură dovedesc deci lămurit, că fiul dv. e mort, a încetat de a mai trăi, numai în amintirea lui Dumnezeu trăește și în timpul anumit va fi readus din nou la viață. Inainte de ce am urma cercetarea va fi la loc ca să examinăm mai înainte întrebarea:

Pentru ce mor oamenii

Fiul dv. a fost un băiat brav. V'a cinstit. Nici o crimă n'a comis. L'a așteptat un viitor strălucit,

ați avut doar mare speranță în viitorul lui. Deci puteți întreba cu drept, oare pentru ce a trebuit să moară? Pentruce l'a luat Dumnezeu? Inșă trebuie să știți că nu Dumnezeu l'a luat. Cu un cuvânt, dacă dorim să știm pentruce a trebuit să moară, trebuie să examinăm istoria omenirii așa dupăcum este relatată de Biblie.

Cel dintâiu om a fost creat desăvârșit și a primit locuință desăvârșită pe pământ. A avut dreptul să trăiască pe pământ, a fost numit rege asupra pământului și a fost inzestrat cu autoritate deplină de domnire. Ca să poată beneficia încontinuu de binecuvântările primite, trebuia să se supună legilor lui Dumnezeu. Ca om desăvârșit inzestrat cu simț de venerare el s'a închinat lui Dumnezeu.

Lucifer, un fiu spiritual al lui Dumnezeu a fost pus în grădina Edenului ca să supravegheze pe om. El a fost pătruns de dorința să fie dânsul adorat de om în locul lui Dumnezeu, ca să fie egal cu cel de sus. (Isaia 14:12-15) Ca să-și ajungă scopul a recurs la înșelăciune. Așa a socotit, ca mai întâi să'l înstreineze pe om de Dumnezeu și să se impună dânsul omului ca binefăcătorul său. A început deci să lucreze prin Eva șoptindu-i, că Dumnezeu nici ei, nici bărbatului său nu le-a spus adevărul.

Astfel a vorbit cătră Eva: „Intr'adevăr nu veți muri, dar ști Dumnezeu, că în care ziuă veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu știutori ai binelui și răului.” (1 Moise 3:4-5) Cu alte cuvinte i-a zis Evei, ca Dumnezeu inten-

ționat ascunde dinaintea lor ceiace e dreptul și privilegiul lor. A convins pe Eva să-i creadă și să strice legea lui Dumnezeu. Adam a aflat ce a făcut Eva și dânsul i s'a alăturat în făptuirea delictului. (1 Timotei 2 : 14) Rezultatul a fost, că Adam a pierdut tot ce a primit.

Judecata

Judecata rostită asupra lui Adam, zdrobește cu desăvârșire învățătura despre chinul veșnic. Cred, că știți cumcă legea retroactivă (care se extinde și pe trecut) este antipatică înainte oricărui om. La auzul unei legi de astfel să revoltă simțul de dreptate și a omului imperfect. De ex. în constituția Statelor Unite au cuprins și punctul că ex post facto (după fapta comisă deja) nu e permis să se aducă lege retroactivă. Dumnezeu desigur e mai bun decât oamenii. Dacă preoții ar avea dreptate spunând că Dumnezeu s'a îngrijit de chinul veșnic unde a aruncat pe Adam și pe alți păcătoși ar însemna, că dânsul numai după păcătuirea lui Adam a schimbat pedeapsa, proiectată în legea sa și dacă ar fi procedat astfel, atunci Dumnezeu s'ar fi făcut vinovat de reîntronarea legii retroactive ex post facto. Inșă astfel de lucruri nu putem presupune despre Dumnezeu fiindcă citim, că baza tronului lui Dumnezeu este dreptate și legalitate. — Psalm 89 : 14.

Dumnezeu punând în vedere lui Adam legea i-a zis: „Dacă vei mânca desigur vei muri.” (1 Moise 2 : 17) Moartea înseamnă incetarea existenței.

Pierderea vieții. În cazul călcării legii lui Dumnezeu, ceiace s'a și întâmplat, — ca Dumnezeu să rămână consecvent — a trebuit să pună în aplicare sancțiunile sale. Dumnezeu a pus să se însemne și în Biblie această judecată, atât de clar și fără de nici o îndoială, încât chiar și predicatorii ar putea s'e înțeleagă. În aceasta judecată nu este vorbă de iadul mistuitor, nici de purgator. Judecata sună astfel:

„Omului i-a zis: Fiindcă ai dat ascultare soției tale, și ai mâncat depe pomul acela dela care te-am oprit. Blestemat este acum pământul din pricina ta, cu muncă istovitoare să trăește depe el în toate zilele vieții tale. Spini și pălămidă să-ți producă și să mânânci iarba câmpului. În sudearea feței tale să-ți mânânci pâinea până te vei reintoarce în pământ din care ai fost luat, fiindcă țărână ești și țărână vei deveni.” — 1 Moise 8 : 17-19.

Teoria despre iadul cu foc numai după 4000 de ani dela judecata lui Adam a luat ființă. Aceasta învățătură a fost inventată de Satan cu scopul ca să-și mențină minciuna originală prin care desmințea moartea. Satan a știut că dacă omul va primi învățătura despre sufletul nemuritor ce este în fiecare om, atunci va trebui să creadă și aceia, că sufletele rele sunt chinuite într'un loc întocmit pentru acest scop. Și aceia a știut, că dacă îi va reuși să convingă pe om, că Dumnezeu la înzestrat cu un suflet nemuritor, imposibil de distrus, și că pentru chinuirea acestor suflete a creiat iadul, prin aceasta va putea să'l întreineze de Dumnezeu

și să'l facă ca să'l necinstească pe Dumnezeu. O parte din planul lui Satan ce l'a și pus în aplicare prin Eva, este ca să înstreineze pe om de Dumnezeu. Învățăturile despre sufletul nemuritor ce este în iadul cu foc, fiind false trebuie să se mențină împreună, și fiindcă sunt minciuni, toate loalaltă trebuie să se prăbușească.

Omul a fost creat din elementele pământului, cine moare să întoarce iarăș în pulberea pământului (va deveni iarăș o parte din pământ), suflarea vieții suflată prin nări în plămâni de Dumnezeu, din om ajunge în atmosferă de unde a și fost luată, în urma căreia omul este mort în înțelesul adevărat al cuvântului. — Eclesiast 3 : 20; Psalm 146 : 4.

În timpul căderii Adam n'a avut încă copii. Numai după ce a fost alungat din Eden a început să aibă băeți. Adam a fost osândit la moarte pentru păcatul său. Copiii s'au născut în stare nedesăvârșită, fiindcă omul judecat la moarte a fost incapabil să le dea viață desăvârșită. Pentru aceasta amintește Psalmul 51 versul 5: „Iacă sunt născut în nelegiuire și în păcat m'a conceput muma mea.”

Fiecare membru al omenirii s'a născut în păcate, nu pentru că ar fi dorit aceasta, ci fiindcă n'a fost scăpare de sub păcat. „Deaceia fiindcă printr'un singur om a venit păcatul în lume. Și prin păcat moartea, și astfel moartea s'a abătut asupra tuturor oamenilor, fiindcă toți au păcătuit.” (Romani 5 : 12) Diavolul este responsabil pentru că a sedus omul să facă rău și astfel și moartea numai lui i se datorește.

Intrucât băiatul dv. încă a moștenit urmarea nesupunerii lui Adam, s'a născut fără de drept la viață și cele în legătură cu viață. Dumnezeu ca să rămână credincios cuvântului său a trebuit să judece la moarte pe Adam, și intrucât urmașii lui toți s'au născut fără drept la viață, rezultă, că întreaga omenire este supusă morții. Că omul moare în urma unei boli, sau accident, nu hotărăște nimic.

S'ar putea întreba: Pentruce nu a oprit Dumnezeu moartea mai înainte vreme? Răspundem, că Dumnezeu a permis oamenilor să progreseze pe căile lor, fiindcă dânsul și-a luat în gând ca la timpul potrivit să-i elibereze de păcat și din starea lor decăzută. Astfel deci dacă morții sunt în stare inconștientă, și nu știu nimic, atunci nici nu pot suferi. Și fiindcă Dumnezeu îi va învia din morți la timpul său și îi va da ocaziune pentru obținerea vieții veșnice, nu putem admite că ar fi fost nedreptățiți din partea lui Dumnezeu. Vom vedea încă și aceia că Dumnezeu s'a îngrijit pentru răscumpărarea omenirii, și la timpul potrivit fiecare om în parte va avea ocazie se supună lui Dumnezeu și să trăiască în veci.

Răscumpărarea promisă

La timpul hotărât Dumnezeu a pune capăt morții și nu va mei muri nimenea. „Va șterge moarte pe veci.” (Isaia 25 : 8, Apoc. 21 : 4) Aceasta e promisiunea lui Dumnezeu și la timpul anumit toate promisiunile lui Dumnezeu se vor împlini.

(Isaia 46 : 11, 55 : 11) O altă promisiune a lui Dumnezeu sună astfel: „Li voi scăpa pe dânșii din puterea Seolului. Li voi scăpa de moarte. Unde este săgeata ta o moarte? Unde este pustiirea ta o Șeol? (Osea 13 : 14) Toate promisiunile aceste ale lui Dumnezeu ar fi deșarte, dacă oricine dintre morți s'ar afla în locul chinului veșnic.

E de observat în aceasta promisiune, că omul nu din purgator, și nici din iad va fi scăpat, ci scăparea lui este promisă din starea de moarte adeca din mormânt [Șeol]. Aceasta dovedește deci temeinic, că starea actuală a morților este în cimitir, ei zac în mormintele lor și nu în alte locuri ori în stare conștientă. Intrucât Dumnezeu și-a propus răscumpărarea omului, Scripturile ne înfățișează moartea ca și cum ar fi un somn. Din această stare va aduce Dumnezeu la viață pe morți la timpul potrivit, dacă promisiunea e adevărată. Am putea întreba cum se va întâmpla aceasta? Să vedem deci.

Prețul de răscumpărare

Iubirea este manifestarea desăvârșită a neegoismului. Dacă face cineva ceva pentru un altul numai cu scopul să'l ajute, și o face fără să țină seamă că respectivul are cunoștință despre aceasta sau nu, atunci aceasta i face fiind îndemnat de iubire. Dv. ați iubit pe băiatul dv. chiar decând s'a născut. Ați fost gata totdeauna ca să faceți pentru dânsul tot posibilul neșânând seamă, că copilul a știut despre acest fapt ori nu. Chiar dacă

s'ar fi depravat erați totuși gata ca să faceți pentru dânsul cu plăcere ori ce.

Adam cel dintâi om a fost fiul lui Dumnezeu. A căzut. Adam a călcat legea după ce a fost decretată și pusă în cunoștința lui, pentru care fapt trebuia să fie osândit. Dumnezeu a trebuit să-l pedepsească, fiindcă de altfel și-ar fi jignit dreptatea și măreția sa. Inșă iubirea sa față de fiul său Adam l'a îndemnat să se cugete la eliberarea și răscumpărarea omenirii. Planul său și l'a conceput atât de înțelept, că nu numai Adam, dar și toți fiii lui vor fi răscumpești și vor primi ocaziune de reprimirea vieții. Intre aceștia se va afla și băiatul dv.

Adam și urmașii săi puteau să rămână în veci în moarte, dacă Dumnezeu în planul său nu s'ar fi îngrijit ca să le dea ocazie pentru viață. Desigur judecata odată exprimată Dumnezeu nu putea să se nimicească, dar în armonie cu dreptatea sa a putut să proiecteze un plan pe baza căreia cineva să moară pentru Adam, ca atât Adam, cât și urmașii săi să fie eliberați de sub neputință să primească o nouă ocazie pentru viață. Aceasta îngrijire a lui Dumnezeu o putem vedea din lege: „Suflet pentru suflet.” (5 Moise 19 : 21) Conform acestei dispozițiuni a legii dacă s'ar afla un om desăvârșit care s'ar obliga să moară pentru Adam, atunci în urma acestei Dumnezeu va putea elibera atât pe Adam, cât și pe urmașii săi de sub moarte și urmările ei. Inșă un astfel de om care să fi putut corespunde cerințelor legii nu s'a putut găsi pe pământ, fiindcă erau toți urmașii lui Adam. — Psalm 49 : 7.

Acum să examinăm neegoismul lui Dumnezeu. Dacă vom constata îngrijirea lui cea mare pentru răscumpărare, numai atunci vom pricepe și vom aprecia iubirea lui Dumnezeu. Inceputul creațiunii a fost Logos fiul lui Dumnezeu. După voința lui Dumnezeu viața acestui iubit fiu a fost transpusă depe faza spirituală, pe cea omenească. A fost conceput în mitra Mariei prin puterea minunată a lui Dumnezeu. (Matei 1 : 18) S'a născut ca un băiat desăvârșit, sfânt, neprihănit, și deosebit de păcătoși.

Acest băiat la vârsta de 30 de ani ajungând la maturitatea bărbătească prescrisă de lege, a fost bărbat desăvârșit precum a fost și Adam înainte de păcat. Numele acestui băiat scump, care de origine era Logos, acum devenit om s'a schimbat în Isus. (Luca 1 : 31; Evrei 7 : 26) Pentru ce a devenit Isus om? Să ne aducem aminte că Dumnezeu a promis scăparea omului de sub puterea morții și a mormântului. Isus a declarat că de aceia a venit ca să-și dea viața pentru omenire. (Matei 20 : 28) A mai zis, că a venit ca omenirea să aibă viață. (Ioan 10 : 10) Scriptura arată lămurit, că el a fost făcut mai prejos decât îngerii, a devenit om, ca prim marele har a lui Dumnezeu să guste moartea pentru întreaga omenire. — Evrei 2 : 9.

Dumnezeu a iubit pe fiul său. I-a fost cel mai scump inimei lui. Dumnezeu a iubit și pe om, și ca să-i dea ocazie pentru viață și ca să se readucă morții la viață, a lăsat să moară în acest scop fiul său. Citim: „Așa a iubit Dumnezeu lumea, că pe singurul său fiu l'a dat ca oricine crede

într'ânsul să nu moară, ci să aibă viață veșnică. Că nu deaceia a trimis Dumnezeu pe fiul său ca să osândească lumea, ci pentru ca lumea să fie mântuită prin dânsul." — Ioan 3 : 16, 17.

Isus a murit și a fost înviat din morți. A murit ca om și ca om trebuie să zacă mort pe veci. Dumnezeu l'a înviat ca ființă spirituală dumnezeiască, s'a dus în cer, unde a prezentat valoarea vieții umane desăvârșite ca preț de răscumpărare pentru omenire. Dânsul n'a murit numai pentru unii, ci pentru toți, care fapt trebuie să fie cunoscut de orice om la timpul hotărât de Dumnezeu, ca să aibă oricine ocazie să primească pe Domnul, ca supunându-se să poată trăi.

E scris: „Lucrul acesta este bun și plăcut înaintea lui Dumnezeu-lui Mântuitorul nostru, care voește ca fiecare să se mântuie, și să ajungă la cunoștința adevărului. Căci unul este Dumnezeu, unul este și mijlocitorul între Dumnezeu și om, omul Isus Christos, care s'a dat ca preț de răscumpărare pentru toți. Faptul acesta trebuie adevărit (vestit) la vremea convenită. — 1 Timoteiu 2 : 3-6.

Pentruce a trebuit să lase Dumnezeu să moară fiul său iubit? Dacă o parte din omenire este în chinul veșnic, atunci din moartea lui Isus dânsii n'ar avea nici o binecuvântare. O mare parte a omenirei a murit fără să fi știut ceva despre Domnul și aceștia — dacă predicatorii au dreptate — toți merg în chinul veșnic. Invățăturile despre purgator și chinul veșnic să contrazic cu marele adevăr al răscumpărării. După Scripturi jertfa de răscumpărare este unicul mijloc prevăzut în planul

lui Dumnezeu prin care omul are posibilitatea să primească viață. (Fapta 4 : 12) Ca să putem vedea, că și morții inconștienți asemenea vor avea ocazie a trăi, vom continua cercetările noastre din Scripturi asupra învățăturilor ei despre înviere, pe cari le conține și sunt arătate cu atâta claritate și în mod atât de minunat.

Invierea

Dintre creaturile de pe pământ omul este cel mai distins. Creat din elementele pământului, pământesc și a fost pus rege peste toate viețuitoarele de pe pământ. (1 Corinteni 15 : 47; 1 Moise 1 : 26) Ființele viețuitoare sunt toate suflete. Ființa vie dacă moare, atunci e un suflet mort, adeca o ființă moartă. Omul moare ca și celelalte ființe și tot la un loc ajung în pământ. Pentru dovadă citim: „Sfârșitul fiilor oamenilor este asemenea cu sfârșitul animalelor, dupăcum moare unul așa moare și cellalt, toți au aceiaș suflare, și omul nu întrece întru nimic dobitocul, că totul este deșărtăciune. Toate merg la un loc, toate au fost făcute din țărână și toate se întorc în țărână. — Ecclesiastul 3 : 19-20.

Nimenea nu spune că animalele moarte s'ar afla în purgător sau în chinul veșnic. Animalele sunt moarte deci viața lor e stinsă. Asemenea sunt și oamenii morți, ei nu știu nimic. (Eccles. 9 : 5) Omul ar rămânea în veci mort, dacă Dumnezeu nu s'ar fi îngrijit de răscumpărare lui și învierea lui din morți. Invierea înseamnă reîntoar-

cere la viață, readucere la viață. Cuvântul în sine dă de înțeles, că cei ce sunt de înviați sunt morți. Dacă cei buni în clipa morții merg în cer, oare ce beneficii ar mai trage din înviere?

După explicările predicatorilor, dacă unii sunt în cer, ori în purgator, sau în iad, atunci aceștia și acuma trăesc și nici nu ar fi posibil învierea lor. Unii dacă sunt în chinul veșnic, n'ar fi cu putință să fie înviați din următoarele motive: 1) Că și acuma trăesc; 2) că sunt osândiți pe veci să rămână în acelaș loc. Dacă învierea este adevărată, atunci teoriile purgatorului și a chinului veșnic nu pot fi adevărate. Scriptura spune, că Dumnezeu . . ." a ordonat o ziua, în care va judeca întreg pământul în dreptate printr'un bărbat anume rânduit, dovedit fiind tuturora prin aceia, că l'a înviaț din morți." (Fapte 17 : 31) Dumnezeu cum ar putea dovedi toate acestea, dacă nu va conduce pe toți la cunoștința adevărului, și cum ar putea ei să cunoască adevărul, dacă nu i-ar învia din morți? Afară de acestea citim, că: „Vor învia morții atât cei drepți, cât și cei nedrepti." (Fapte 24 : 15) Drepti sunt aceia cari au fost îndreptățiți prin credința lor în Isus Christos. Mai pe urmă voi clarifi și aceasta pe larg. Căci numai aceștia merg în cer. În armonie cu aceasta dovedește Isus spunând: „Nu vă mirați de aceasta, că va veni ciasul, în care toți aceia cari sunt în morminte vor auzi vocea lui. Și vor ieși afară, cei cari au făcut bine, vor învia pentru viață, iar cari au făcut rele vor învia pentru judecată." (Ioan 5:28,29) Dacă dintre morți careva ar fi tot în purgator sau

în chinul veșnic, atunci Isus ne-ar fi spus, el însă a zis, că morții sunt toți în morminte și de acolo vor ieși afară. E de observat că aici să amintește de două clase, una pentru înviere, iar alta pentru judecată (osândă).

Clasa cerească

Nouăsprezece secole au trecut decând Isus s'a înălțat la cer și nu cu mult după înălțarea sa s'a deschis calea și pentru oameni să poată păși pe urmele lui. (1 Petru 2 : 21) El a spus, că cei ce voesc să-l urmeze, să se lapede de sine și să-și ia crucea și astfel să'l urmeze. (Matei 16 : 24) A mai învățat clar, că la sfârșitul lumii se va întoarce ca să ia cu sine pe cei credincioși și să-i ducă în cer. Aceasta clasă constă din creștinii adevărați. Dintre aceștia unii au fost catolici, alții protestanți, iar alții afară de orice confesiune.

Numai în timpul dela venirea întâie a Domnului până la întemeierea Impărăției lui poate să fie cineva creștin. Creștin poate deveni cineva numai dacă are credință în deplină pentru îndeplinirea voinței lui Dumnezeu. Dumnezeu îndreptățește pe un astfel de om. Indreptățirea înseamnă a fi drept înaintea lui Dumnezeu, cu alte cuvinte Dumnezeu îl ține îndreptățit să urmeze calea lui Isus. — Romani 5 : 1; 8 : 31.

Cel îndreptățit de Dumnezeu este conceput ca creatură nouă. (Iacob 1 : 18; 1 Petru 1 : 1-3) Și creaturei nouă îi promite Dumnezeu, că întrucât

va dovedi credincioșie pe terenul supunerii față de Domnul atunci îl va face părtaș la natura Dumnezeiască. (2 Petru 1 : 4-11) Credincioșia față de Domnul înseamnă despărțirea sau înstreinarea de organizațiunea Diavolului. (Iacob 4 : 4; 2 Corinteni 6 : 17) Preoții lumești s'au amestecat în comerț, politică și în alte afaceri lumești aparținătoare organizației diavolului. Ei necinstesc pe Domnul, întrucât învățăturile lor diavolești îl înfățișează pe Dumnezeu ca pe un dușman al omenirii. Ei nu pot fi priviți ca oameni drepecți sau îndreptățici.

Creștin e acela care servește pe Domnul cu credincioșie și fără nici o rezervă, dar nu numai pe un timp limitat, ci atât cât timp trăește pe pământ. Promisiunea sună astfel: „Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.” (Apoc. 2 : 10) Membri acestei clase sunt aceia cari „au făcut bine”. (Ioan 5 : 29) Și Domnul, lor le promite, că le face parte la întâia înviere, și vor fi transformați din ființe umane în ființe spirituale ca să poate merge în cer, și să fie în veci laolaltă cu Domnul. (Apocal. 20 : 6; 1 Corinteni 15 : 49-54) Drept răsplată vor primi nemurirea. Afară de dânșii nimeni altul nu va primi nemurire.

Locuitorii pământului

Fiul dv, nici odată nu și-a reclamat dreptul de a aparține creștinătății. Si dânsul ca și noi în urma păcatului Adamic s'a născut fără de drept la viață. Înaintea lui Dumnezeu a trecut drept păcătos. Dar aceasta nu înseamnă că Dumnezeu

l'ar fi supus chinului veșnic. A murit și dupăcum spune Isus toți aceia cari au făcut rele vor învia la judecată (osândă) (Ioan 5 : 29). Tot dracul a făcut ca cuvântul judecată să se traducă osândă să mențină și prin aceasta învățătura despre chinul veșnic.

Cea mai mare parte a morților a făcut parte din clasa celor răi, păcătoși. Mai mare parte dintr'înșii n'a auzit nimic despre Domnul și nu știe nimic nici despre unealta eliberării. Învierea însă și pentru dânșii se apropie, trebuind să treacă prin judecată și examinare, ca apoi să poată primi ocazie spre viață. Atunci le va fi cunoscut și adevărul ca să poată primi pe Domnul și să se supună lui. Dacă prin aceasta probă ei își vor dovedi credințioșia, drept răsplată vor primi viață pe acest pământ.

Așa citim, că Dumnezeu pământul l'a creat pentru locuința omului și nu de aceia, ca să devină pustiu. (Isaia 45 : 12, 18) Pământul va rămânea în veci. (Eccles. 1 : 4) A fost deci destinat spre locuință oamenilor restatorniciți.

Înainte de ce se vor împărțâși de aceste binecuvântări, morții vor trebui înviați. Că morții vor învia e sigur. Învierea nu se poate contesta. (1 Corinteni 15:3-10) Scriptura dovedește spunând: „Dacă despre Christos se vestește, că a înviat dintre morți, cum pot să spună unii dintre voi, că nu este învierea morților? Dacă nu este învierea morților, atunci nici Christos n'a înviat, . . . Si dacă Christos n'a înviat atunci deșartă este credința voastră, că sunteți încă în păcatele voastre și

cei ce au adormit în Christos sunt pierduți." (1 Corinteni 15 : 12, 13, 17, 18.) Observați numai bine. Scriptura nu spune că au ajuns în chinul veșnic, ci spune, că dacă morții n'ar avea înviere, atunci cei ce au murit toți ar fi pierduți, adeca ar rămânea în veci în starea nimicirii.

După dovada spre mai departe a Scripturiei: „Dar acum Christos a înviat din morți pârga celor adormiți. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Si dupăcum toți mor în Adam tot așa toți vor învia în Cristos, dar fiecare la rândul său. Christos este cel dintâi vod, apoi la venirea lui cei ce sunt ai lui Christos.” — 1 Corinteni 15 : 20-23.

Impărăția

Cel mai important loc în Biblie îl ocupă Impărăția lui Dumnezeu. Venirea Impărăției a fost prevestită de toți profeții, tot despre Impărăție au învățat Isus și Apostolii. Vorbim de Impărăția lui Dumnezeu în care va domni Isus Christos și va binecuvânta toate familiile de pe pământ. Luați bine aminte ce va face Domnul sub domnia sa între altele:

„Că trebuie să domnească pânăcând toți dușmanii săi îi va pune sub picioarele sale. Ca cel din urmă dușman va fi nimicit moartea. (1 Corinteni 15 : 25, 26) Ați observat că moartea este amintită ca un mare dușman. Intr'adevăr moartea este un mare dușman al omului. In seara aceasta

intrând la dv. am observat imediat depe fețele dv. că sunteți întristați și mi-am adus aminte îndată de o scumpă promisiune scrisă în Biblie, pe care vi'l și citesc spre mângâiere. „Așa vorbește Domnul: Un țipăt să aude la Rama, plângeri și lacrimi amare. Rachela își plânge copiii și nu vrea să se mângâie pentru copiii ei, căci nu mai sunt. Așa vorbește Domnul: oprește-ți plânsul, oprește-ți lacrimile din ochi, căci truda iti va fi răsplătită zice Domnul, ei se vor întoarce iarăși din țara dușmanului. Este nădejde pentru urmașii tăi zice Domnul, copiii tăi vor întoarce în ținuturile lor. — Ieremia 31 : 15-17.

Pământul dușmanului este cimitirul, mormântul, starea de moarte, iar aici e promis, că puteți nutri speranță, că fiul dv. se va întoarce în patria sa. pe pământ la căminul său și va trăi. Intrucât Isus a depus marele preț de răscumpărare în favoarea tuturor oamenilor și ca morții încă să știe despre acest fapt; trebuie înviați. Afară de aceasta ați putut observa, că Scriptura ne arată moartea ca o stare de adormire și morții sunt considerați ca dormind în Isus. Observați numai că e scris „Nu voesc fraților să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca alții cari n'au speranță. Dacă credem, că Isus a murit și a înviat, trebuie să credem și aceia, că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în el... Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte. (1 Thessaloniceni 4:13,14,18) Aceste cuvinte sunt scrise spre mângâierea ini-

melor întristate. Dumnezeu așa voeste ca să dea mângâiere, și nu frică.

Învățăceii Domnului au fost trimiși spre mângâierea poporului, credincioșii Domnului toți au fost chemați ca să mângâie pe toți cei ce sunt triști. (2 Corinteni 1 : 3-6) Mulți cari se declară ca predicatori ai evangheliei de fapt nu sunt aceia. Evanghelia este veste de bucurie și toți aceia care au vestit poporului purgatorul și iadul cu foc de pucioasă, or fi vestit orice numai veste de bucurie nu.

Oamenii erau foarte abătuți, când trebuiau să audă, că iubiții lor cari au murit nefiind membri ai unei organizațiuni bisericești, au ajuns în purgator unde sunt chinuiți în tot modul posibil, sau în chinul veșnic, unde vor rămânea în veci. Dumnezeu n'a voit nici odată ca să sperie omenirea cu de acestea, și nici nu i-a trecut prin minte așa ceva. Acesta a fost planul viclean a Satanei ca să orbească poporul față de adevărul curat și să'l înstreineze de Dumnezeu. Scriptura arată clar, că Satan chiar în acest scop a orbit oamenii. — 2 Corinteni 4 : 3-4.

Pe adevărații creștini Domnul i-a încredințat ca să ducă vestea bună celor setoși, ca să lege inimele sdrobite și să mângâie pe cei întristați. (Isaia 61 : 1-2) Vestitorii purgatorului și a iadului cu foc de pucioasă nu prea aduc mângâiere. Ei s'au folosit de aceste învățături diavolești în scopuri egoiste, ca să beneficieze depe urma lor. Mi-ar plăcea să examinați Scripturile ca să știți cum a înșelat diavolul pe oameni în cei șase mii de ani trecuți opunându-se adevărului.

În editura Asociațiunii Internațională a Studenților în Biblie nu demult a apărut cartea intitulată „Eliberarea” (în românește încă nu) în care e descrisă clar experiența omenirii și opunerea Satanei față de Dumnezeu și adevăr, începând dela grădina Edenului, până în zilele de azi. E arătat dovedit din Scriptură, că Domnul lucrează la nimicirea organizației diavolești și la legarea Satanei. Va deschide ochii poporului ca să cunoască Adevărul, va readuce morții pe pământ, îi va împreuna cu cei vii, și omenirii îi va de pace și fericire. Aceasta va fi în realitate eliberarea adevărată, omenirea va trăi fericită, scăpată fiind de boli, păcate, învățături false și moarte.

Contraziceri

Acum vreau să vă arăt contrazicerea între unele adevăruri fundamentale din cuvântul lui Dumnezeu și învățăturile susținute și propovăduite de Satan și reprezentanții săi de pe pământ.

Dumnezeu a dat omului drept la viață zicându-i: În caz că te vei supune vei trăi, iar dacă nu atunci vei muri. (1 Moise 2 : 16, 17) Însă Satan a zis: că Dumnezeu voește să înșele și să țină pe om în neștiință. A spus deci: Într'adevăr nu va muri omul. — 1 Moise 3 : 4-5.

Dumnezeu a condamnat pe om la moarte din cauza călcării legii sale. Satan însă a început să propage învățătura nemuririi sufletului și că după moarte sunt mai vii morții decât în starea lor de mai înainte.

În cuvântul său Dumnezeu ne spune, că morții nu sunt conștienți de sine, ci sunt în morminte în stare inconștientă.

Dracul însă dinpotrivă a vestit că unii creștini ai bisericilor au ajuns în cer, alții în purgator unde vor fi chinuiți atât timp, pânăcând nu vor plăti preoților pentru dâșșii, ca să fie scoși de acolo prin rugăciunile lor, iar cea mai mare parte a omenirii va ajunge în chinul veșnic.

După Scripturi Dumnezeu este dreptate și iubire (1 Ioan 4 : 8), iar după diavol și urmașii săi Dumnezeu este un dușman neînpăcat care chinue în veci pe dușmanii săi.

Cuvântul lui Dumnezeu preamărește marea jertfă de răscumpărare, pregătită de Dumnezeu cu scopul ca oamenii să ajungă la viață. — 1 Timot. 2 : 5, 6.

Dracul și agenții săi de pe pământ învață purgatorul și chinul veșnic, tăgăduind prin aceasta jertfa de răscumpărare.

După cuvântul lui Dumnezeu morții vor învia. — Fapte 24 : 15.

După dracul și agenții săi, morții sunt nemuritori, deci în realitate nici nu sunt morți, negând prin aceasta învierea.

Dumnezeu — cum reiesă din cuvântul său — la timpul hotărât va restatornici oamenii ascultători și le va da locuință veșnică pe pământ, ca să beneficieze de fericire fără de sfârșit. — Fapte 3 : 19-21; Matei 18 : 11.

După dracul și agenții săi însă pământul este numai locul de prăsire a oamenilor, ca apoi unii

dintre ei să fie duși de Dumnezeu în cer, alții în purgator sau în chinul veșnic.

Din parte-ne noi nu dușmănim nici pe preoți, nici pe alții, dar acel om care vestește nemurirea sufletului, purgatorul și chinul veșnic — chiar dacă ar fi un factor bisericesc — oricine se poate convinge, că vestește teoriile adversarului și este agentul lui. Dacă aceste teorii ar fi adevărat reale, atunci dragă domnule Joy nu multă speranță ați putea nutri despre fiul dv., însă suntem convinși pe deplin, că aceste nu contin adevărul. Sfânta Scriptură învață clar nu numai faptul că puteți nutri speranță despre fiul dv., dar și aceia, că se va întoarce din morți și va primi ocazie pentru obținerea vieții veșnice.

Samuil odorul familiei a fost foarte atent în tot cursul vorbirii. La aceasta pauză nu s'a mai putut stăpâni. A sărit în sus și a strigat: Tatică dragă acum știu! Dracul ne-a înșelat amar cu minciunile sale despre Adam și alții. Adam nu este în chinul veșnic și nici în purgator, ci în mormânt și va reveni între noi. Si acei predicatori cari au amenințat pe oameni să nu ia parte la conferința aceia, au propovăduit minciunile dracului. Nu demult s'a întâmplat în școală, că învățătorul a pedepsit pe Ionel Morar pentru că a mințit. La dezbrăcat și l'a așezat în colți lăsându-l să fie fotografiat cu haina întoarsă pe dos, iar ceilalți băieți și-au bătut joc de dânsul în diferite chipuri. Tatică, oare din ce cauză poartă unii bărbați niște haine potrivite pentru femei, oare

nu deaceia trebuie să umble așa, fiindcă propovăduiesc minciunile dracului?

Domnul Rămășiță a continuat:

Scriptura învață, că toți aceia cari au învățat poporul neadevăruri vor avea parte de mare necinste. De multă vreme au tot învățat purgatorul și chinul veșnic, și prin aceasta au clădit o instituție spirituală groaznică care a devenit o parte a factorului ce guvernează lumea. Pe tineri adeseori cu aceia promisiune i-au alungat pe câmpul de luptă, că dacă vor cădea, vor merge imediat în cer, iar aceia cari nu vor să ia parte în război, pentru omorârea semenilor lor, aceia vor ajunge în chinul veșnic.

Azi mulți factori bisericești recunosc, că nu este iad, și chiar publică prin ziare. Și în măsură ce se deschid ochii oamenilor, în aceia măsură se vor rușina toți aceia care au învățat așa ceva. Despre înviere vorbind cuvântul lui Dumnezeu spune: „Și mulți dintre cei ce dorm în pulberea pământului se vor scula... alții spre rușine și ocară veșnică.” (Daniil 12 : 2) Deci aceia cari au servit ca unelte să facă pe oameni să creadă învățăturile cari necinstesc pe Dumnezeu, desigur se vor rușina în fața acestora.

Atunci predicatorii nu vor mai prefera să fie deosebiți prin îmbrăcămintea lor. Dinpotrivă se vor nizuși să rămână în ascuns. Atât de tare se vor rușina, încât vor declara, că nici odată n'au fost predicatori, ci s'au ocupat cu păstoritul porcilor și a vitelor. Din declarația profetului putem vedea clar aceasta și Dumnezeu a știut luc-

rurile dela început, deaceia s'a și îngrijit ca să se scrie aceste în mod profetic: „În ziua aceia proorocii se vor rușina fiecare de vedeniile lor, când vor prooroci și nu vor mai îmbrăca într'o manta de păr ca să înșele. Ci fiecare din ei va zice: Eu nu sunt prooroc, ci sunt plugar, căci am fost cumpărat din tinerețea mea. (Traducere veche: tatăl meu m'a crescut ca păstor la vite.) Și dacă'l va întreba cineva: De unde vin aceste răni pe cari le ai la mâni? el va răspunde: În casa celor ce mă iubeau le-am primit.” — Zaharia 13 : 4-6.

Cuvântul prooroc arată și vorbitor. Și dupăcum vedem nu vor purta haine deosebite cum o fac acum pentru ducerea în eraore a omenirii. Vor nega că au fost vre-odată vorbitori, ca să ocolească batjocura poporului. „Casa prietenilor mei” este organizația diavolului, care este compusă din marea finanță, politicieni și factorii ecclesiastici necredincioși. Din alte texte a Scripturii vedem, ca e aproape timpul ca să fie bătuți în aceste case. — Apocalips 17 : 16; Ieremia 25 : 34-36.

Nu există o funcțiune mai măreață și mai binecuvântată decât vestirea adevărului Dumnezeu-iesc. Predicarea evangheliei înseamnă vestea de bucurie celor însetați. Însă Dumnezeu nici odată n'a avut intenția ca să facă comerț din vestirea evangheliei, și mai puțin ca să se vestească lucruri false și neadevărate. La nașterea lui Isus el a trimis o ceată de ingeri, ca să dea în știre vestea de bucurie. (Luca 2 : 9-11) Ceata acestor soli din cer a vestit că la timpul hotărât toate popoarele vor vea parte de aceasta veste de bucurie. Dar

pentru vestirea acestei solii din cer nici odată nu s'a strâns bani.

Isus a predicat trei ani și jumătate pe pământ, dar niciodată nu a făcut colectă. Apostolul Pavel s'a ocupat de facerea cortului ca să se poată susține și a cutreerat lumea ca să vestească evanghelia. Acești învățători credincioși ai cuvântului lui Dumnezeu au mângăiat pe cei îndurerați, fapt ce este un privilegiu.

Nizuindu-mă și eu să vestesc aceasta veste înbucurătoare, nu mă lupt contra oamenilor, ci contra dracului și a agenților săi. Susțin, că fiecare om este obligat să ajute pe cellalt, ca eliberându-se de sub erori să cunoască ceiace într'adevăr este în favoarea omenirii.

Intrebați că de ce nu publică ziarele lucrurile ce vi le-am expus? Vă răspund pentruce ziarele nu publică aceste explicații. Dracul ca Dumnezeu acestei lumi a înființat o mare organizație pe pământ. (2 Corinteni 4 : 3-4; Ioan 12 : 31) In lumea aceasta sunt trei grupe de puteri aliate, alcătuint factorii guvernamentali vizibili și anume elementele financiare, politice și ecclesiastice. In biserici cel mai important loc îl ocupă marii bancheri și politicianii. Predicatorii pe aceștia ia-u așezat in fruntea turmei ca pe „cei mai distinși”. Elementele financiare și politice țes războaiele, iar elementul ecclesiastic ațâță oamenii la luptă.

Ziarele mari sunt în posesiunea celor bogați și sunt organele politicianilor. Și fiindcă și predica-

torii sunt membrii ai organizațiunei lor, ei dispun, ca ziarele să nu publica adevărul lui Dumnezeu. Și în acest oraș fiind ținută o conferință cu subiectul „Unde sunt morții”, predicatorii s'au nizuit ca să ferească pe membrii bisericilor lor ca să ia parte la această conferință, ca astfel să ascundă adevărul dinaintea lor. În dosul acestei afaceri tot Satan a fost spiritul conducător, care voește ca să țină poporul în întunec. Inșă a sosit timpul, ca să cunoască oamenii adevărul și începe încetul să li se deschidă ochii.

Impărăția a sosit

Impărăția mesianică demult promisă a sosit. Dumnezeu arată în cuvântul său că până la expirarea timpului păgânilor numai va suferi organizația diavolului pe pământ. Ca semne a timpului, când Dumnezeu va interveni, Isus ne indică războiul mondial, foametea, revoluțiile, reintoarcerea evreilor în Palestina și starea de strâmtorare ale națiunilor. (Matei 24 capitol și Luca 21 capitol) Această profecie în anul 1914 a început să se împlinească:

În acest timp a trebuit să se înceapă împlinirea poruncii Domnului: „Și această evanghelie a Impărăției lui Dumnezeu se va vesti peste întreg pământul mărturie tuturor popoarelor și numai atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24 : 14) După ce popoarele pământului vor fi anunțate despre aceste noi evenimente, și factorii guvernamentali vor refuza ascultarea față de Domnul, atunci va vedea

omenirea așa un timp de strâmtorare de care nici odată n'a mai avut parte până atunci. (Matei 24 : 21-22) Atunci va ajunge tot poporul la cunoștința, că aceasta Impărăție a sosit și vor gusta din binecuvântările aduse cu sine.

Guvern de dreptate

Profetul lui Dumnezeu a prezis, că Mesia fiul uns al lui Jehova va fi regele nevăzut, că pe pământ va avea reprezentanți drepti, că dreptul și puterea de domnie va fi pe umerele marelui Mesia, și că va domni cu dreptate și tot ca dreptate vor domni și principii pământului. (Isaia 9 : 6-7; 32 : 1) Acum n'am de gând să arăt toate binecuvântările ce va aduce Impărăția lui Dumnezeu, ci vreau să vă atrag atenția asupra cărții „Harfa lui Dumnezeu“ editată de Studenții in Biblie, conținând planul lui Dumnezeu referitor la binecuvântarea omenirii în timpul domniei lui Mesia. Numai accia vreau să vă spun ce puteți spera pentru fiul dv. sub domnia lui Mesia care s'a și început.

Restatornicire

Cu introducerea împărăției lui Dumnezeu va lua început renașterea (restatornicire) tuturor lucrurilor, despre care lucruri Dumnezeu a vorbit dela început prin sfinții săi profeți. (Fapte 3 : 21) Recreere înseamnă restabilirea unei stări anterioare, trecută la descompunere (nimicire). Omul din-

tâi creat de Dumnezeu a fost desâvârșit, înzestrat fiind cu dreptul de a domni peste pământ. Inșă in urma păcatului a pierdut toate drepturile sale asupra pământului și dreptul de a domni peste o organizație desâvârșită pământească, precum și dreptul la viață.

Domnul Isus a câștigat răscumpărarea omului și a drepturilor sale prin moartea și învierea sa, întâmplată acum nouăsprezece secole. Cu alte cuvinte tot ceiace a pierdut omul a fost recâștigat de Isus prin sângele său propriu. Deci prin dreptul câștigat de Isus Dumnezeu la timpul anumit din nou îl va restabili la viața pe om. Am putea întreba, oare pentruce nu a restatornicit Dumnezeu mai demult pe om? Deaceia n'a făcut-o, fiindcă el a plănit alegerea unui popor în timpul dintre învierea-ea Domnului și întemeierea Împărăției, și numai dup'aceia va termina stabilirea definitivă a Împărăției sale, ca și partea cealaltă a omenirii să'l caute pe Domnul. — Fapte 15 : 17.

Cu patrumii de ani înainte a promis Dumnezeu lui Avraam: „In sămânța ta se vor binecuvânta toate neamurile pământului.” [In englezește: familiile.] (1 Moise 12 : 3; 22 : 18; Galateni 3 : 8) „Sămânța” lui Avraam este Christosul, adeca Unsul. (Galateni 3 : 16-17, 29) In intervalul dintre învierea Domnului și ridicarea împărăției sale, Dumnezeu aceasta „sămânță” a făcut să se desvoalte. Și restatornicirea tuturor lucrurilor pe care le-a pierdut omul, numai după completarea „seminței” va urma. Despre acest timp a restator-

nicirei au vorbit toți profeții lui Dumnezeu. Ei n'au priceput adevăratul înțeles a acestor profeții. Dumnezeu totuși s'a folosit de ei, ca să pregătească însemnări pentru popoarele care trăesc azi pe pământ.

Lucrul cel dintâi al restatornicirei va fi curățirea oamenilor care trăesc azi pe pământ. Tot profetul lui Dumnezeu arată și aceia, că domnitorii pământului și factorii ecclesiastici vor nesocoti pe rege la venirea lui. (Isaia 8:14; 28:16; Psalm 2:2-8) Pe urmă grindina adevărului va surpa locul de scăpare al minciunilor, ca să recapete popoarele spiritul înțelegerii și să cunoască astfel adevărul. (Isaia 28 : 17; 25 : 7) Aceasta operație acumea să începe. Cu timpul toți morții vor învia și anume în ordinea arătată de Isus: „Cei dintâi vor fi cei din urmă, iar cei din urmă vor fi cei dintâi.” Aceasta să și poate înțelege. Acei care au murit în timpul din urmă se vor reintoarce mai întâi și aceia care trăesc pe pământ la întoarcerea lor vor fi gata să-i primească. Încă înainte de ce oamenii se vor ruga pentru dâșșii, Dumnezeu le va reda pe iubiții lor. — Isaia 65 : 24.

Oamenii vor fi înviați din morți de cătră Dumnezeu, dar nu cu acel corp vechiu care a fost așezat în mormânt, ci cu un corp sănătos, nou și corespunzător scopurilor sale. (1 Corinteni 15 : 38) Cei înviați vor cunoaște adevărul și vor gusta bunătatea lui Dumnezeu și le va veni la cunoștință ce lucruri minunate a făcut Dumnezeu pentru dâșșii și ei se vor supune.

S'ar putea întreba oare în acel timp Satan cum de nu va pot duce în eroare omenirea ca și în trecut, și de ce nu i-ar putea împiedeca în căutarea lor după adevăr? Răspunsul nostru: Pentru că Satan în acest timp — ca să nu mai poată înșela omenirea — va fi legat. — Apocalips 20 : 1-3.

Drumul înalt

Drumul înalt, drept este drum de țară, făcut pentru comunicație. Pentru înlesnirea comunicațiilor și circulației azi cunoaște oricine drumurile înalte bine umplute. Drumul înalt umplut Dumnezeu ni-l înfățișează ca simbolizând reintoarcerea la Împărăția lui Christos. Prin profetul său a lăsat el să se scrie: „Acolo se va croi un drum, o cale, care se va numi calea sfințeniei, nici un om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți. Cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte nu vor putea rătăci.” — Isaia 35 : 8.

Domnul va învăța poporul să umble pe acest drum, care înseamnă consacrarea deplină Domnului, pentru ce să și chieamă „drumul sfințeniei”. Celor necurați Domnul nu le-a permite ca să treacă peste el, ci drumul acesta le va fi spre curățire și o să fie aceasta atât de clar și pe înțelesul tuturor, că până și predicatorii vor înțelege. Pe cei care se vor nizu la fapte bune. Domnul îi va conduce tot mai sus, le va da putere și sănătate, până vor fi restatorniciți cu desăvârșire. Locuitorii pământului nu vor mai putea spune: „Eu sunt slab” (Isaia 33 : 24), că Domnul îi va

vindeca dându-le sănătate, pace și dreptate în măsură deplină. (Ieremia 33 : 6) Acesta va fi timpul adevăratei fericiri.

Vreau să vă amintesc din nou, că Domnul Isus și-a dat viață pentru toți fapt ce va fi dat de înțeles tuturor. (1 Timotei 2 : 5-6) Despre restatornicire spune profetul lui Dumnezeu: „Cei izbășiți de Domnul se vor întoarce și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie vecinică le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și geamătul vor fugi. — Isaia 35 : 10.

Sionul amintit aici este organizația lui Dumnezeu a cărei cap este Christos Rege și domnitor. La aceasta organizație poporul va veni cu o bucurie nesfârșită. Vor cunoaște oamenii adevărul. Vor avea parte de veselie vecinică, pentru că durerile și gemetele vor înceta.

Restatornicirea, sau reînnoirea va ține timp de o mie de ani. Aceia care vor refuza să se supună Domnului se vor nimici pe veci. (2 Thesaloniceni 1 : 9; Fapte 3 : 23) Dar aceia cari nizuibdu-se la fapte bune se vor supune Domnului vor fi conduși pe drumul cel bun și vor fi ajutați să primească viață veșnică pe pământ. Atunci oamenii restatorniciți pe deplin la viață și la drepturile în legătură cu ea, vor beneficia de o pace veșnică și de un guvernament pământesc drept și desăvârșit, și vor ajunge din nou în posesiunea a tot ce a pierdut Adam. Atunci și dv., precum și fiecare membru al familiei împreună cu fiul dv. mort, supunându-vă Domnului nu veți muri ci veți trăi. După promisiunea Domnului și chiar aceia cari au păcătuit

se vor întoarce la adevăr și se vor purta bine în fața Domnului, nu vor muri ci vor trăi. — Ezekiel 18 : 27-28.

Pecând Isus era pe Pământ a și arătat toate aceste prin fapt. Lazar i-a fost un prieten. Adesea era oaspe invitat și bineprimit în casa lui Lazar și a surorilor sale. În drum spre casa lui Lazar, deși era încă departe, Isus a zis învățăceilor săi: „Lazar prietenul nostru a adormit.” Unul dintre urmașii săi a zis: „Dacă a adormit îi va fi bine.” Isus a vorbit însă despre moartea lui știind că este mort. (Ioan 11 : 11-13) Isus a voit ca prin aceasta să pună o icoană înaintea urmașilor săi și acelor cari îl vor mai urma, despre starea adevărată a morții, și că ce se va întâmpla la timpul hotărât de Dumnezeu.” Atunci Isus le-a spus pe față; Lazar a murit, și mă bucur că n'am fost acolo pentru voi ca să credeți. Dar acum să mergem la el... când a venit Isus a aflat, că Lazar era mort de patru zile și era așezat în mormânt.” — Ioan 11 : 14, 15, 17.

Nu e de mirat oare, că oamenii au dat mai multă crezare preoților decât Domnului? Dacă Lazar era om bun, atunci în aceste patru zile după învățătura preoților trebuia să ajungă în cer, iar dacă a fost om rău, în purgator sau în chinul veșnic. Isus însă spune clar: „Lazar a murit.” (Ioan 11 : 14) Pe urmă a mers la mormânt în Bethania, unde a fost înmormântat: „Au luat dar piatra din locul unde zăcea mortul, și Isus a ridicat ochii în sus și a zis: Tată îți mulțumesc, că m'ai ascultat, Stiam că totdeauna mă ascuți, dar vorbesc astfel

pentru mulțimea din jur, ca să creadă, că Tu m'ai trimis. După ce a zis aceste vorbe a strigat cu glas tare: Lazare vino afară! Si mortul a ieșit cu mâinele și picioarele legate cu fâșii de pânză și cu fața înfășurată cu un prosop. Isus le-a zis deslegați-1 și lăsați-1 să meargă." — Ioan 11 : 41-44.

În aceasta vedem dovada clară, despre starea morților. Dacă Lazar ar fi mers în cer, acolo nu ar fi fost acoperit cu vâl. În purgător sau în iad vâlul ar fi ars deja în ziua întâie. E de însemnat, că Isus nici din cer, nici din purgător, și nici din iad nu l'a chemat înapoi, ci înlăturând piatra depe mormânt a strigat: „Lazar ieși afară"! Si Lazar a ieșit. Isus prin aceasta a arătat, că morții sunt în cimitir, în morminte și că la timpul potrivit îi va readuce din nou la viață.

Atunci a zis Isus Martei: „Eu sunt învierea și viața, cel ce crede în mine chiar dacă ar fi murit va trăi. Si oricine care trăește și crede în mine nu va muri niciodată. Crezi tu acest lucru?" (Ioan 11 : 25, 26) Si aceasta dovedește, că nu e departe timpul când — după promisiunea Domnului — pe cei adormiți în moarte îi va scula la o nouă viață, cum sună promisiunea sa: „Si celce trăește și crede în mine nu va muri niciodată."

Cu altă ocazie a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, dacă păzește cineva cuvintele mele, în veci nu va vedea moartea." — Ioan 8 : 51.

Cuvântul Domnului nu l-ar putea împlini nimeni acuma înainte de timp. Însă când va fi aice timpul stabilit, și morții vor fi înviați, și vor cunoaște adevărul, atunci dacă vor ținea cuvântul

său poruncile Domnului, nu vor mai muri ci vor trăi. Si aceia cari la începutul restatornicirii vor trăi pe pământ, dacă se vor supune Domnului nu vor muri ci vor trăi.

Acum trăim în timpul marilor schimbări, când Domnul este prezent și oamenii încep a ajunge la cunoștința adevărului, când Dumnezeu a așezat pe tron pe fiul său iubit și de aceia putem spune cu încredere: Milioane trăesc azi pe pământ cari nu vor muri niciodată, fiindcă vor cunoaște adevărul și se vor supune îndrumărilor adevărului.

HARFA LUI DUMNEZEU

343 pagini

Legată în pânză verde și stampilată cu litere de aur
Prețul 40 lei. — În orice parte a țării. Conținutul:
Un rezumat compact și concis al învățături Bibliei.
Impărțind învățăturile Bibliei în zece teme fundamentale, și anume:

1. Creațiunea.
2. Dreptatea manifestată.
3. Făgăduința lui Dumnezeu.
4. Nașterea lui Isus.
5. Răscumpărarea.
6. Invierea.
7. Taina descoperită.
8. Reîntoarcerea Domnului.
9. Glorificarea Bisericii.
10. Restaurarea.

HARFA LUI DUMNEZEU

dă cititorului o cunoștință fundamentală a Scripturilor. Paragrafele poartă număr consecutiv, iar la finea fiecărui capitol urmează întrebările cu referări la paragrafe unde se găsește răspunsul. — O cunoaștere temeinică a Scripturilor este tot atât de necesară în ziua de azi ca și cunoașterea oricăror alte probleme arzătoare la ordinea zilei. Scripturile singure ne pot da deslegarea problemelor sociale, morale și religioase care turbură astăzi pe oameni, și pentru a căror mulțumitoare deslegare trebuie ajutorul puterii divine.

HARFA LUI DUMNEZEU

este o mână de ajutor pentru cunoașterea acestor probleme din punctul de vedere al lui Dumnezeu, și remediul lor divin.

Scrisă într'un limbaj popular [nu teologic] spre înțelesul tuturor. PREȚUL 40 LEI

Se pot comanda dela

CASA BIBLIEI, MAGDEBURG, Str. Leipzigul 11-12
Germania

In America: WATCH TOWER BIBLE & TRACT
SOCIETY, Adams Str. 117, Brooklyn, N.Y., U.S.A.

FOTODRAMA CREAȚIUNEI ÎN CHIPURI

Tratează în armonie cu Biblia, știință, istorie și filozofie. Impărtășește sistemul stelelor. Compară corpurile cerești cu mărimea pământului. Tratează rezultatul zilelor de creere, împărțite în epoci câte de 7000 de ani fie care. Compunerea mineralelor, calea civilizației în decurs de șase mii de ani, cauza naturală a potopului, distrugerea corciturii uriașilor, compunerea epocii glaciale, cronica înaltei familii domnitoare a pământului începând din zilele lui Noe, compunerea (dezvoltarea) razelor, cauzele naturale a pustiirii Sodomei, clădirea marelui piramide, plăgile Egiptului, cele patru împărății universale ale pământului, nașterea și minunile lui Isus, experiențele apostolilor, persecuțiile creștinilor, împărăția sfântă a Romei, războaiele cruciade, timpul reformației, invențiile moderne, înmulțirea cunoștinței, cauză celui mai mare timp de strâmtorare și întemeierea împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Legată în pânză foarte frumos stampilată cu litere de aur cuprinde 366 chipuri prețul în România 90 Lei.

CASA BIBLIEI, MAGDEBURG, Str. Leipzigul 11-12
Germania

In America: WATCH TOWER BIBLE & TRACT
SOCIETY, Adams Str. 117, Brooklyn, N.Y., U.S.A.

